Redactiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătaite:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 150. Brașovŭ, Sâmbătă 9 (21) Iulie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Cine amenință pe Sașĭ?

I.

Brașovŭ, 8 Iulie st. v. 1888.

Gogorița, cu care Ungurii dela guvernŭ sparie mereu pe Sașii ardelenĭ, este pretinsulŭ periculŭ, de care aceștia ar fi amenințațĭ în așa numitulŭ „fundŭ regescŭ“ din partea elementului românescŭ.

De câte orĭ se ivesce vr'o cestiune, care reclamă cu necesitate conlucrarea Sașilorŭ și a Românilorŭ spre a se apĕra în contra asupritorului comunŭ, foile guvernului unguresc le vinŭ Sașilorŭ cu acésta gogoriță, avêndŭ de scopŭ a-i ținé astfelŭ în viața publică politică isolațĭ și desbinațĭ de Românĭ.

Și alegerile din urmă comunale, întêmplate aicĭ în Brașovŭ, au datu prilegiu fóieĭ subvenționate maghiare din Clușiu de a-le vorbi din nou Sașilorŭ de primejdia în care s'au băgatŭ, aliându-se într'unŭ cercŭ electoralŭ cu Românii spre a trântì pe Ungurĭ, „aliații lorŭ naturalĭ“.

Sĕ cercetămŭ puținŭ pe ce se întemeiéză părerile ce le desfășură „Kolozsvar“ în articululŭ sĕu reprodusŭ în numĕrulŭ nostru de erĭ.

„La sate“, dice fóia guvernamentală maghiară „în multe locurĭ suntŭ în maioritate preponderantă Românii, carĭ din di în di cuprindŭ mai multŭ teritoriu din fostulŭ „pămêntŭ regescŭ.“

Cu alte cuvinte li se dice Sașilorŭ: nu vedețĭ că vĕ cuplesescŭ Românii, de ce le mai dațĭ dér mână de ajutorŭ ca sĕ învingă pe Maghiarĭ la alegerile comunale?

Sĕ vedemŭ mai întâiu cum stă lucrulŭ cu pretinsa cuplesire.

Este în deobsce cunoscutŭ, că Românii se înmulțescŭ mai tare ca Sașii și că în unele locurĭ, fiindŭ muncitorĭ și păstrătorĭ, le-a succesŭ în cursulŭ anilorŭ a se întărĭ și în privința materială pe pămêntulŭ de odinióră „regescŭ“.

Ei bine, ce denotă acestŭ faptŭ?

Nimicŭ mai multŭ nicĭ mai puținŭ decâtŭ o progresare a Românilorŭ în cursulŭ naturalŭ alŭ desvoltării lorŭ, o progresare, care nu oferă nimicŭ surprindĕtorŭ.

Se nasce acum din punctŭ de vedere politicŭ întrebarea, că óre compatrioții noștri sașĭ fire-arŭ în stare sĕ împedece și sĕ pună stavilă acestei desvoltărĭ naturale a elementului românescŭ printr'o alianță cu Ungurii séu prin altŭ mijlocŭ?

Décă puterea, fiă și numai încâtŭ privesce administrația comunală pe fostulŭ „fundŭ regescŭ“, ar fi în mâna Românilorŭ, atuncĭ ar avé órecare înțelesŭ ca Sașii sĕ voiască cu ajutorulŭ Ungurilorŭ sĕ le ia Românilorŭ puterea din mână.

Dér bine este cunoscutŭ că adĭ în țéră și în comitate domnesce esclusivŭ Ungurulŭ, ér câtŭ pentru administrația comunală în fostulŭ „fundŭ regescŭ“ ea se află aprópe cu desĕvêrșire în mânile Sașilorŭ.

Ce arŭ puté dér dobêndì Sașii dintr'o alianță cu elementulŭ unguresc ca sĕ se pótă îngrădi în contra sporirei și a întărirei elementului românescŭ?

Și óre de douĕdecĭ de anĭ și mai bine, de când suntŭ Ungurii la putere n'au mersŭ Sașii ardelenĭ totŭ cu ei, lăsându-se a fi amăgițĭ de promisiunile ce li le făceau sub cuvêntŭ, că-i vorŭ apĕra în contra preponderanței elementului românescŭ și a periculului ce i-arŭ amenința din partea lui? Nu i-au sprijinitŭ ei multŭ puținŭ — deși numai indirectŭ prin ratihabițiunea actelor lorŭ de violență — cu atitudinea lorŭ politică în campania, ce avuse de scopŭ a despoia Ardélulŭ de autonomia sa și pe Românĭ de tóte drepturile lorŭ politice-naționale?

De ce dér cu tóte aceste Sașii n'au pututŭ împiedeca sporirea și înaintarea elementului românescŭ în fundulŭ regiu?

Pentru că era o absolută imposibilitate de a dicta Românului ca sĕ nu mai inainteze, când cu tótă vitregitatea timpurilorŭ, elŭ mai avé órecarĭ condițiunĭ, în carĭ putea și trebuia sĕ progreseze.

Și acestŭ fenomenŭ nu s'a petrecutŭ numai pe „pămêntulŭ regescŭ“, ci și în celelalte comitate ilŭ vedemŭ în multe locurĭ. Este puterea elementară a procesului de desvoltare, care mână pe Românŭ înainte pe tóte cărările în mânia necurmatelorŭ prigonirĭ, asuprirĭ, urgisirĭ și năpăstuirĭ, ce le întêmpină din tóte părțile.

Amŭ vrea sĕ scimŭ acum décă póte fi lucru cu minte și politicŭ a voi sĕ te opui unui procesŭ natural și décă nu cumva Sașii, declarându-se pe față ca dușmanĭ ai desvoltării Românilorŭ, ar face ca acésta desvoltare, care se petrece adĭ pacinicŭ și neotensivŭ, — căcĭ locŭ destulŭ este în acéstă țéră pentru toțĭ — sĕ ia deodată unŭ caracterŭ dușmănosŭ față cu elementulu săsescŭ, devenindŭ astfelŭ în adevĕrŭ amenințătóre pentru elŭ?

Ungurii și întêlnirea împĕrațilorŭ.

Intêlnirea împĕratului germanŭ cu Țarulŭ Rusiei o consideră „Egyetertés“ în articolulŭ sĕu de fondŭ dela 18 Iulie ca unŭ „evenimentŭ cu totulŭ neplăcutŭ“ pentru Maghiarĭ.

„Este faptŭ, — dice numita fóiă, — că Wilhelm II de aceea umblă după prietinia Țarului, ca sĕ stabiléscă relațiunĭ mai bune între Germania și Rusia. Acésta însĕ numai așa se póte întêmpla, décă Germania va face unŭ astfeliu de compromisŭ în cestiunea Bulgariei, care deși nu va satisface întru tóte pretensiunile Rusiei. dér celŭ puținŭ va împăca egoismulŭ guvernului rusescŭ și va recunósce ca corectă procederea consecventă a lui în timpulŭ celorŭ doi anĭ din urmă.

Acésta este adevĕrata însemnătate a călĕtoriei la Petersburgŭ și în acésta se cuprinde cu privire la noi tendința periculósă. Niciodatŭ n'am datŭ espresiune unei încrederĭ órbe față cu politica berlinesă, dér că prințulŭ Bismark ar vré sĕ pornéscă contra nóstră unŭ procesŭ de despărțire, cu acéstă grozavă suspițiune nicĭ noi n'am învinovățitŭ „fidelitatea germană“, pe care discursulŭ de tronŭ alŭ lui Wilhelm II a accentuat'o cu atâta putere. Mai multŭ ne tememŭ de aceea, că Germania va avé în modŭ esageratŭ sĕ-șĭ validiteze față cu noi drepturile sale de aliatŭ.

„Blândii noștri optimiștĭ“ — dice mai departe „Egyetértés“ — speréză, că întêlnirea dela Petersburgŭ nu va avé unŭ resultatŭ intenționatŭ. Póte fi, dér fără îndoiélă că împĕratului Wilhelm îi zace la inimă, ca călĕtoria sa sĕ aibă și succesŭ și și politica germană va face totŭ posibilulŭ, ca pasulŭ solemnelŭ alŭ împĕratului sĕ nu fiă făcutŭ de géba. *Sĕ nu ne facemŭ dér nicĭ o ilusiune despre aceea, că érășĭ urméză o astfelŭ de fasă a politicei germane, când vomŭ vede mai multŭ paguba, decâtŭ folosulŭ lăudatei nóstre alianțe.* Astădĭ idea fundamentală a politicei germane se află în contradicere cu ceea ce trebue sĕ formeze idea fundamentală a monarchiei nóstre. Germania voiesce sĕ facă unŭ compromisŭ cu Rusia, unŭ astfelŭ de compromisŭ, care se póte câștiga cu concesiunĭ făcute numai în contulŭ programului de până acuma orientalŭ alŭ monarchiei nóstre. Noi însĕ credemŭ, că acestŭ programŭ nu suportă nicĭ unŭ felŭ de concesiune. Sĕ nu ne facemŭ dér speranțe din partea Berlinului, dér sĕ veghiămŭ asupra Vienei...

Este Timișóra orașŭ unguresc?

Pe când șoviniștii ungurĭ dau năvală asupra naționalităților nemaghiare cu scopulŭ ca sĕ le maghiariseze cu fier și focŭ, pe atuncĭ unele momente de tristă desamăgire îi facŭ din când în când sĕ se deștepte și sĕ védă, că suntŭ încă departe, de totŭ prea departe de ținta lorŭ. Astfelŭ „Egyetertes“ în numĕrulŭ sĕu dela 18 Iulie vine și se plânge contra orașului Timișóra, care deși se află în Ungaria propriă disă și figuréză înaintea șoviniștilorŭ ungurĭ ca orașŭ „neaoșŭ“ maghiarŭ, în realitate nu este nicĭ pe departe unŭ orașŭ unguresc. Dovedă despre acésta este starea în care se află literatura diaristică maghiară în acestŭ orașŭ și despre care „Egyetértés“ scrie următórele:

„Literatura diaristică maghiară este în Timișóra într'o stare încă fórte copilărescă, ceea ce în genere disŭ arată, că acestŭ împopulatŭ și inteligentŭ oraș alŭ Ungariei de médă-di nu pré are interesŭ față cu ideea de maghiarisare... Față cu unŭ diarŭ unguresc, în acestŭ orașŭ se vinŭ trei diare germane. Din diarele ce sosescŭ cu posta, 80 percente suntŭ diare nemțescĭ... Singurŭ „Pester Lloyd“ merge în atâtea esemplare la Timișóra, câtŭ tóte diarele ungurescĭ din capitală împreună luate.

„Mare trecere au în Timișóra și diarele nemțescĭ din Viena, ceea ce este cu atâtŭ mai tristŭ, cu câtŭ din diarele nóstre beletristice abia mergŭ câteva esemplare la Timișóra, din contră diarele de modă și diarele ilustrate din Viena și Germania sosescŭ în Timișóra în numĕrŭ considerabilŭ atâtŭ la adresa directă a abonanților, câtŭ și a librarilorŭ, carĭ le împartŭ între locuitorĭ.“

„Totŭ așa stămŭ și cu diarele umoristice. Abonanții tuturorŭ diarelorŭ umoristice ungurescĭ abia forméză a decea parte din suma abonanțilorŭ ce-i are în Timișóra fóia umoristică nemțéscă „Fliegende Blätter,“ care merge la Timișóra mai multŭ decâtŭ în o sută de esemplare.“

Astfelŭ stândŭ lucrurile, cum mai potŭ spera șoviniștii ungurĭ sĕ maghiariseze naționalitățile nemaghiare, mai alesŭ cele din Ardealŭ, după-ce în cele mai principale orașe ale Ungariei se află ei înși-șĭ în periculŭ de a fi înghițițĭ de celelalte elemente?

Monumentulŭ lui Gambetta.

In diua de 14 Iulie st. nou, aniversarea republicei francese, s'a înauguratŭ la Parisŭ statua lui Gambetta, ridicată pe piața Carrousel. O mulțime imensă asistă la înaugurare și discursurĭ călduróse s'au pronunțatŭ. Iată descrierea monumentului precum o găsimŭ în diarele francese:

Monumentulŭ are o înălțime de 27 metri, 70 cm., adecă câtŭ o casă cu patru caturĭ. Are unŭ soclu și unŭ pilonŭ de lespedĭ pe a căruia față principală se detașează statua marelui patriotŭ, încunjurată de patru figurĭ.

Gambetta, cu fruntea ridicată, cu brațulŭ dreptŭ întinsŭ, ca pentru a arăta fruntaria, este representatŭ pronunțândŭ cuvintele elocuente din 1870, gravate d'asupra capului sĕu:

„Francesĭ, ridicați-vĕ, în sufletele și hotărîrile vóstre, la înălțimea pericolului care amenință patria. Stă încă în puterea vóstră sĕ arătațĭ lumii ce este unŭ poporŭ mare care nu vré sĕ péră“.

Cu brațulŭ stângŭ împresóră gâtulŭ unui soldatŭ rănitŭ, care, sprijinindu-se pe unŭ tunŭ și ținêndŭ în mâna dréptă o sabiă frântă, simboliséză armata sleită de puterĭ pe jumĕtate învinsă.

La drépta oratorului suntŭ grupate celelalte trei figurĭ.

La picióręle sale, unŭ adolescentŭ cu brațele góle și cu gulerulŭ latŭ alŭ marinarului se plécă, cu unŭ genunchiu în pămêntŭ, ca pentru a lua o armă de josŭ. Ochii sĕi plinĭ de credință privescŭ cu iubire pe acela, care dă entusiasmulŭ și mândria bărbătească. E apĕrarea națională pregătindu-se pentru cea din urmă opintire.

D'asupra acestei figurĭ, și rĕsărindŭ din pétră, apare torsulŭ nervosŭ alŭ unui ofițerŭ, care ține cu amêndouĕ mânele patulŭ unei puscĭ și se esaltéză de cu-

vintele înflăcărate ale marelui cetățeanŭ. E veteranulŭ care se unesce cu tinerimea ce se ridică pentru apĕrarea pămêntului țĕrii.

In fine ridicându-se în aerŭ și făcêndŭ unŭ fundŭ de gloriă cupului energicŭ alŭ lui Gambetta, geniulŭ înaripatŭ alŭ Patriei, ținêndŭ rudulŭ unui stégŭ care se desfășură și se umflă d'asupra umerilorŭ sĕi, inspiră pe oratorŭ, solidŭ înfiptŭ în redingota și în pardesiulŭ sĕu cu gulerŭ de blană, ale cărui reverurĭ, largŭ drapate, se deschidŭ la bătaia ventului.

De desuptulŭ grupului o placă de marmoră pórtă scrise cuvintele:

„LUI GAMBETA
Patria și Republica.“

SCIRILE DILEI.

La *Universitatea din Budapesta* în anulŭ scolastic 1887-8 au fostŭ aplicațĭ 221 profesorĭ ordinarĭ, estraordinarĭ și suplențĭ. Studențĭ au fostŭ în semestrulŭ întêiu 3746, în alŭ doilea 3541. Anume 90 la facultatea teologică, 1650 la cea juridică, 1178 la cea medicinală și 326 la cea filosofică; apoi au mai fostŭ 229 elevĭ de farmaciă și 68 de moșăritŭ. In privința religiunii au fostŭ 1491 romano-catolicĭ, 1145 jidanĭ, 409 reformațĭ, 324 luteranĭ, 95 gr. or., 68 gr. cat. și 9 unitarĭ. Din Ungaria au fostŭ 3476. din Croația 33, restulŭ din alte țĕrĭ.

***

Gimnasiulŭ de statŭ din Sibiiu a fost cercetatŭ în anulŭ acesta de 280 tinerĭ între carĭ 124 românĭ. Inainte de 1868 gimnasiulŭ acesta era cercetatŭ de câte 700 tinerĭ.

***

Foile austriace aducŭ scirea, că *Sêrbii* din *Dalmația*, carĭ de mulțĭ anĭ încóce au alesŭ totŭ cu partida italiană de acolo, s'au împăcatŭ acum cu Croații și s'au aliatŭ cu ei. Resultatulŭ acesta se atribue stăruințelorŭ episcopului *Strossmayer.*

***

In Bucurescĭ a reposatŭ veteranulŭ profesorŭ și directorŭ de pensionŭ *Constantinŭ Codreanu* în etate de 78 anĭ. Mica lui avere imobilă, ce dă unŭ venitŭ de vre-o 1300 lei pe anŭ, a testat'o bisericei „Isvorulŭ de sub Mihaiu Vodă.“

***

Din o dare de sémă a d-lui V. A. Ureche aflămŭ, că *fondulŭ statuei lui Mironŭ Costinŭ* consta la finea lui Iunie din 15,500 lei depușĭ la bancă. Din aceștĭ banĭ suntŭ a se mai plăti 10,000 lei în aurŭ sculptorului la Parisŭ și restulŭ va servi la soclu și transportulŭ statuei, împreună cu sumele ce suntŭ subscrise și carĭ nu s'au primitŭ încă, în valóre de peste 30,000 lei. Este probabilŭ, că, grațiă serbărilorŭ din Iașĭ, nu mai lipsesc decâtŭ vr'o 2000 lei, carĭ asemenea se speră cu siguritate, că se vorŭ încassa după listele ce suntŭ încă rĕspândite în țĕră. Astfelŭ, fără nicĭ o subvențiune de la bugetulŭ ministerului instr. publice, pentru prima óră se va fi ridicatŭ, în Spet. în Iașĭ unŭ monumentŭ de peste 30,000 francĭ!

***

D-lŭ Apostolŭ *Mărgăritŭ*, cunoscutulŭ Românŭ macedoneanŭ, *a fostŭ decoratŭ* de M. S. Sultanulŭ Abdulŭ-Hamid cu ordinulŭ „Medjidiè“ clasa III, ér fiiulŭ d-sale a fostŭ decoratŭ cu ordinulŭ „Medjidiè“ clasa IV-. Acéstă decorare a produsŭ în lumea grécă din Constantinopolŭ și în lumea grecomană din Macedonia unŭ sgomotŭ nu tocmai plăcut.

***

Cetimŭ în „Rom. Lib“ din Bucurescĭ: *„Guvernulŭ belgianŭ* a comunicatŭ ministerului nostru *textulŭ proiectului de lege*, care consacră o reformă penală și introduce în legislațiune o inovațiă neesperimentată încă. Este vorba de *liberarea condițională* a condamnațilorŭ, liberare, care esistă în Francia, Danemarca, Germania, Anglia, și de *condamnațiunea condițională* care nu esistă aiurea. După cea dintêiu, unŭ condamnatŭ în certe condițiunĭ póte fi liberatŭ după unŭ timp órecare și definitivŭ ertatŭ, décă într'un intervalŭ de timpŭ a datŭ probe de amendare și moralisare. După cea de-a doua mĕsură, unŭ debutantŭ delicventŭ póte obținé o suspendare de 5 anĭ a osêndei, în care intervalŭ, décă nu încércă o nouă pedépsă, prima condemnațiune este consumată. După unŭ studiu serios alŭ materiei, ministrulŭ justiției a constatatŭ, că starea serviciului nostru penitenciarŭ și a organelorŭ de supraveghiare nu permitŭ, póte pentru multŭ timpŭ încă, sĕ sperămŭ asemenea îndreptărĭ în legile nóstre penale. Textele de legĭ se țînŭ la disposițiunea specialiștilorŭ carĭ ar voi sĕ le consulte.“

***

Petrecere cu tragere la țintă. Sâmbătă în 9 (21) Iulie se va ținé în casa de dare la semnŭ de sub Têmpa cea din urmă petrecere cu dare la țintă din véra acésta, arangeată de oficerii și funcționarii garnisónei de aicĭ sub cunoscutele modalitățĭ de participare. Inceputulŭ la 6 óre séra.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

Făgărașŭ, 18 Iulie 1888.

Unŭ modelŭ de föszolgabiro. Cerculŭ pretorialŭ Șercaia dela restaurarea ultimă a amploiațilorŭ comitatensĭ a trecutŭ prin multe fase în privința administrărei, avêndŭ până de presinte patru conducĕtorĭ în patru anĭ, unulŭ mai debilŭ ca celalaltŭ, afară de pretorele Gal Tamás, care în timpulŭ scurtŭ câtŭ a funcționatŭ adusese cerculŭ în ordine administrândŭ după consciință și lege, durere însĕ, căcĭ fiindŭ sătulŭ de administrațiă, ca fostŭ căpitanŭ în pensiune, a îmbrățișatŭ din nou cariera militară și astfelŭ cerculŭ Șercaia a rĕmasŭ din nou fără șefŭ administrându-se în timpŭ de 5 lunĭ de pretorele Albert Molnár; cu părere de rĕu însĕ, că după provisoriulŭ de 5 lunĭ s'a denumitŭ unulŭ, anume Pánczél Zsigmond, fiulŭ parochului reformatŭ din Făgărașiu, unŭ omŭ tênĕrŭ, rĕsfățatŭ și îngâmfatŭ, care numai pentru de a conduce unŭ cercŭ pretorialŭ nu este, căruia îi place mai bine a lucra la lumina cea palidă a lampei decâtŭ la lumina dilei, și atuncĭ îi place mai bine a se uita la sticla cu vinŭ decâtŭ la cea cu cernélă.

Spre ilustrare amintescŭ unŭ singurŭ casŭ. — In 10 Iulie 1888 faimosulŭ föszolgabiro-substitutŭ Pánczél Zsigmond a benchetuit cu mai mulțĭ soțĭ de ai lui tótă diua până nóptea târdiu în locŭ ca sĕ-șĭ vadă de agendele oficióse grămădite. Nóptea pe la 2 óre eșindŭ din birtulŭ din Șercaia inspiratŭ prea multŭ de puterea vinului celui multŭ, consumatŭ preste di până nóptea târdiu, și aflândŭ la pórta birtului mai mulțĭ cărăușĭ pacînicĭ nutrindu-șĭ vitele, s'a încăeratŭ cu ei, i-a bătutŭ, déră a căpătatŭ și dênsulŭ peste spate destule. Desŭ de diminéță o pălăriă domnéscă s'a aflatŭ pe ulița Șercaii, în apropierea câmpului de luptă, totŭ petece, din care inferiorii faimosului föszolgabirĕu păstréză câte unŭ petecŭ ca suvenire a luptei purtate de faimosulŭ lorŭ șefŭ.

Vĕdêndŭ föszolgabirĕulŭ că cu cărăușii cei pacînicĭ nu o póte scóte la cale, a alergatŭ singurŭ după gendarmĭ, desbrăcatŭ și cu capulŭ golŭ, a venitŭ cu gendarmii pe câmpulŭ de luptă, lĭ-a poruncitŭ sĕ împusce asupra ómenilorŭ pe rĕspunderea sa, dér gendarmii, ómenĭ trezĭ la minte, vĕdêndŭ starea în care se afla faimosulŭ föszolgabirĕu i-au denegatŭ împlinirea poruncii, ér föszolgabirĕulŭ cătrănitŭ peste mĕsură a poruncitŭ sĕ aresteze pe toțĭ cărăușii, ceea ce s'a și întêmplatŭ cu pacînicii cărăușĭ circa 20 la numĕrŭ fără de a se mai opune au urmatŭ poruncei gendarmilorŭ respective a föszolgăbirĕului. și au întratŭ în temniță unde au petrecutŭ nóptea ca vai de ei lăsându-șĭ carĕle pustii în stradă.

Diminéța apoi a urmatŭ dreptatea făcută de însu-șĭ faimosulŭ föszolgabirĕu, condamnându-i la câte 2 dile închisóre și cincĭ florinĭ pedépsă în banĭ; contra acestei sentințe precum sunt bine informatŭ, a însinuatŭ apelațiă la d. V.-comite și totdeodată s'a făcutŭ arĕtare și d-lui comite supremŭ, câtŭ și arătare criminală la judecătoriă, și chiar póte arătare ministerului.

Inteligința din Șercaia și jurŭ fără deosebire de naționalitate s'a scârbitŭ de o astfelŭ de procedere din partea unui șefŭ, căruia-i suntŭ încredințate 18 comune spre a-le face dreptate. Cumcă va fi trasŭ la rĕspundere pentru o atare procedură este tréba V.-comitelui; la rêndulŭ meu ca membru alŭ comisiunei municipale, décă lucrulŭ va rĕmâné baltă, îmĭ voiu ținé de datoriă a face interpelațiă în acestŭ respectŭ ba a merge chiar și până la ultima instanță.

Făgărașiu, în 18 Iulie 1888.

Unŭ membru alŭ comisiunei municipale.

Intêmplărĭ diferite.

Unŭ ospĕțŭ nefericitŭ. Sĕptĕmâna trecută s'a serbatŭ în Seghedinŭ cununia fiicei *esecutorului de dare* Palásti János cu fiiulŭ unui măestru de acolo. Sfîrșitulŭ acestei serbărĭ a fostŭ fórte tragicŭ. După cununiă nuntașii se întórseră la casa miresei, unde avea sĕ se serbeze nunta. Mesele erau așternute în curte. Când nuntașii eșiră din odăile miresei, aflătóre în etagiu, galeria pe care mergeau 10—12 persóne trosni odată puternicŭ și cădù cu ei cu totŭ. Sgomotŭ și strigăte înspăimêntătóre, unii se văietau, alții plângeau. Abia câțĭva din cei căduțĭ scăpară ca prin minune fără a fi greu rănițĭ. Frații de mirĭ săriră de pe galeriă în curte. Câțĭ-va din cei ce se aflau mai aprópe de ușă, săriră îndĕrĕptŭ în odaiă. Unŭ scriitorŭ dela poliția își rupse o mână și unŭ piciorŭ. Greu rănită a fostŭ și o soră mai mică a miresei și unŭ frate alŭ mirelui. Două copilițe ce se aflau sub galeriă, abia au pututŭ fi măntuite de mórte rĕmânêndŭ însĕ rănite greu. De totŭ periculosŭ cădù și nănașulŭ, care imediatŭ fù transportatŭ la spitalŭ.

Literatură.

Din Istoria Românilorŭ în 6 volumurĭ a d-lui **A. D. Xenopol** va eșĭ în curêndŭ de sub tiparŭ volumulŭ I, cuprindêndŭ *Istoria vechiă*, formarea naționalității române, împărțită în 4 capitole: 1 Timpurile ante-romane. 2. Dacia sub Romanĭ. 3. Năvălirea Barbarilorŭ, prima periodă,

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Copiii de aurŭ.

— Poveste. —

(Urmare.)

Atuncĭ fata la elŭ sare
Și îi strigă-'n gura mare:
— „Orĭ ce-i face, — n'oiu lăsa,
„Ce-am legatŭ n'oiu deslega,
„Séu trăimŭ în lume noi
„Séu ne-omóră pe-amêndoi!...
„Căcĭ e-'n lumea de sub stele
„Alesulŭ inimei mele,
„Fără elŭ nu potŭ trăi
„Viéța numai chinŭ mĭ-ar fi!...“
Astfeliu fata îi dicea
Căcĭ pe june'lŭ cunoscea
Și scia cine era
Păn' pe tată-sĕu-'ndoi
De la asta sĕ-'nvoi
Și-i lăsă sĕ se cunune
Ca sĕ aibă dile bune
Și traiu dulce'n astă lume...
Dér totŭ nu se liniscea
Elŭ nicĭ cum nu se'mpăca,
Cu gândulŭ și mintea sa,
Că cum dênsulŭ a lăsatŭ
Fata, de s'a măritatŭ
Dup'unŭ omŭ așa sĕracŭ
Ca unŭ bietŭ de liliacŭ!...

Diminéța vrêndŭ sĕ vadă
Înc'odată sĕ se'ncrédă
Că cine-i acelŭ feciorŭ
Ce-a luatŭ pe fata lorŭ:
De-alŭ lui patŭ s'apropià
Și la dênsulŭ căutà,
Ér în locŭ de ursŭ pĕrosŭ
Vede-unŭ june prea frumosŭ
Totŭ de aurŭ luminosŭ,
Și că pielea cea urîtă
Ce-o purta elŭ învĕlită
Acum nu pe elŭ era
Ci josŭ pe pămêntŭ zăcea...
Lăsândŭ junii amêndoi
Fugì iute înapoi
Lui Dumnedeu mulțămindŭ
Și în sine-așa dicêndŭ:
— „Oh, ce bine am făcutŭ
Că mânia mĭ-am ținutŭ,
„Căcĭ pe elŭ de'lŭ omoram
„Dómne ce pĕcatŭ făceam“! . . .
. . . .
Mirele însĕ visase
Peste nópte: — că plecase
Ca sĕ facă vênătóre
Printr'o luncă sunătóre,
Și-i părea c'o di întrégă
Elŭ gonise'n lunca largă
O frumósă căprióră
Ageră și sprintenióră.

Din somnŭ cum se deșteptà
Elŭ din patŭ că se sculà
Se'mbrăcà și se gătà
Ca sĕ mérgă la vênatŭ
Cum în visŭ i s'arătatŭ.
Elŭ de drumŭ mi-se găteșce
Și nevestei povestesce
Că ce visŭ mândru-a visatŭ
Și că plécă la vênatŭ.
Ér nevasta lui frumósă
Tînĕră, — era fricósă
Și prea tare se temea
Că mai multŭ nu l'a vedé,
Căcĭ ușorŭ i s'a-'ntêmpla
Prin pădure ceva rĕu
Șĭ-o sĕ móră dragulŭ sĕu...
De aceea îi grăia
Și frumosŭ așa-'lŭ ruga:
— „Las'o-'n focŭ de vênătóre
„N'umbla după căprióre
„Rĕmâi, rĕmâi dragă-acasă
„Și vênătórea o lasă
„Căcĭ eu rĕu adĭ mĕ simțescŭ
„Și rĕu ție-țĭ prorocescŭ
„Că nu bine vei umbla
„Adĭ cu vênătórea ta!...“
Dér pe mirele-i iubitŭ
Nu'lŭ îndupleca nimicŭ,
Elŭ viéța nu-șĭ temea
Vênătóre când făcea,
Ci nevestei frumușele
Îi dise spre mângăere:
— „Nu te teme draga mea
„Șciu eu viéța a-mĭ păstra.
„Eu adĭ trebue sĕ plecŭ
„Și norocŭlŭ sĕ mi-lŭ cercŭ,
„Că sciu c'aflu-'n vênătóre
„Astădĭ mândre căprióre!...“
Și cum asta cuvêntà
Nevasta-'șĭ îmbrățișà
Și cu dulce-o sărutà
Eară elŭ apoi plecà,
Din grajdŭ calu-șĭ aducea
Și cu grije-'lŭ înșĕua
Cu curelele-'lŭ strîngea;
Ér apoi încălecà
Și la drumŭ mi se luà
Spre o luncă înverdită
Luncă mândru înflorită.
Și prin lunca cea frumósă
Înflorită, drăgăstósă
Calulŭ lui așa mergea
Câtŭ părea că n'atingea
Firŭ de iarbă sub picióre
Ci pășea din flóre-'n flóre
Și părea c'ar sta sĕ sbóre
Alergêndŭ cu domnulŭ sĕu
Cum alérgă-unŭ puiu de smeu,
Și fugindŭ cum necheza
Tótă lunca rĕsuna!!...
Și prin luncă cum fugea
Celŭ voinicŭ étă vedea
C'a lui visŭ se împlinea
Când cu ochii elŭ zărea
O frumósă căprióră
Sprintenióră și ușóră,
Ce-așa iute că fugea
Câtŭ cu calu-i se-'ntrecea!..
Și voiniculŭ cu-'nfocare
O luà la gónă mare
După dênsa alergândŭ
Arculŭ totŭ spre ea țintindŭ...
Și câtŭ diua fù de lungă
Elŭ prin luncă o alungă
Până ce spre înserare
O perdù din ochĭ și zare,
Într'o pădure întrase
Căprióra și scăpase.
Ér voiniculŭ alerga,
Cu-alŭ sĕu murgŭ ce necheza,

Românii în munţĭ. 4. A doua periodă; începuturĭ de statŭ. — Volumulŭ cuprinde 20 de colĭ (640 pag. în 8⁰) mare şi conţine acéstă bogată materiă espusă în modŭ criticŭ, cu citarea şi analisa amĕrunţită a tuturorŭ isvórĕlorŭ din care a fostŭ culésă.

Doritorii de a-şĭ procura acéstă interesantă lucrare, — a căreia lipsă este atâtŭ de simţită între Românĭ, o istoriă completă a némului lorŭ, — suntŭ rugaţĭ a trimite d-lui autorŭ, *A. D. Xenopolŭ* în Iaşĭ (România), prin mandatŭ postalŭ, în valută austriacă suma de 5 fl. pentru carĭ li-se va trimite sub bandă şi *recomandatŭ* volumulŭ I.

Celelalte volumurĭ vorŭ apăré în restimpurĭ de câte 6 lunĭ, cuprinḑêndŭ: II) Istoria Românilorŭ dela descălicare până la Mihaiu Vitézulŭ. III) Dela Mihaiu Vitézulŭ până la Vasilie Lupu şi Mateiu Basarabŭ. IV) Dela Mateiu Basarabŭ şi Vasile Lupu până la Fanarioţĭ. V) Epoca Fanarioţilorŭ. VI) Dela 1821 până la unire, şi indicele.

In totŭ cursulŭ espunerii *se consacră o largă parte a Istoriei Românilorŭ de peste Carpaţĭ.*

*

Au eşitŭ de sub tiparŭ: **Predice populare** de *Gavr. Popŭ*, Protopopulŭ Clujului. 1. Pe Duminecĭ Tom. I. şi II 2 fl. 2. Pe serbătorĭ Tom. III. 1 fl. Venitulŭ de jumĕtate e alŭ fondului tractualŭ.

La autorulŭ se mai află din istoria revelaţiunei divine broşurĭ singuratice din ambele tomurĭ cu preţŭ scăḑutŭ, în locŭ de 50 cr. broşura, cu 30 cr.

Doritorii de a avé completŭ acestŭ opŭ, constătorŭ din 2 tomurĭ, potŭ afla la auctorulŭ broşurĭ singuratice cu 30 cr. esemplarulŭ, ér tomulŭ alŭ II-le şi întregŭ în vre-o 20 esemplare à 2 fl.

Dela camera comercială.

Liferaţiune pentru căile ferate reg. ung. Direcţiunea căilorŭ ferate de statŭ reg. ung. a stabilitŭ pertractare de licitaţiune pe ḑiua de *10 Augustŭ n. c.* pentru liferaţiunea de diferite materiale necesare la construirea liniei *Noua-Gradisca-Brodŭ* (traverse de mijlocŭ de stejarŭ, lemne extra de stejarŭ).

Liferaţiune de lemne de focŭ pentru căile ferate de statŭ reg. ung. Direcţiunea căilorŭ ferate reg. ung. a stabilitŭ pe ḑiua de *10 Augustŭ n. c.* pertractarea de oferte pentru liferaţiunea annală de 60.600 metri cub. lemne de focŭ (în următorii 3, respective 5 anĭ).

Publicările respective se potŭ vedé în biroulŭ camerei de comerţŭ şi industriă din locŭ.

Avisŭ.

P. T. membri ai *„Associaţiunei transilvane pentru literatura română“* şi cultura poporului românŭ, carĭ vorŭ voi sĕ participe la adunarea generală, ce se va ţiné la *5 Augustŭ a. c.* şi ḑilele următóre în *Abrudŭ*, suntŭ prin acésta încunosciinţaţĭ, că comitetului Associaţiunei i-a succesŭ a esopera dela onoratele direcţiunĭ ale căilorŭ ferate de statŭ şi someşane obicĭnuitele legitimaţiunĭ pentru de a putea călătorĭ cu preţurĭ scăḑute.

Numitele legitimaţiunĭ le primescŭ membri dela onoratele direcţiunĭ ale despărţămintelorŭ Asociaţiunei, séu şi deadreptulŭ dela cancelaria Associaţiunei.

Presidiulŭ Associaţiunei.

Avisŭ.

Domnilorŭ membri ai societăţii de lectură din Orăştiă li-se aduce la cunoscinţă, că adunarea gen. din éstŭ anŭ se va ţiné la 18 Augustŭ n. la 3 d. a. în localulŭ casinei, la care cu tótă onórea suntŭ învitaţĭ.

Orăştiă, la 14 Iuliu 1888.

Samuilŭ C. Popŭ preşedinte. **Mihaiu**

PETRECERE.

Casina din *Dobra* (G. Dobra) va arangia o petrecere de véră Duminecă la 22 Iuliu 1888. st. n. în Pădurea mare a Dobrei. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ în favorulŭ casinei. Intrarea: à persónă 50 cr. Inceputulŭ la 3 óre p. m. Contribuirĭ marinimóse se primescŭ cu mulţămire şi se vorŭ chita pe cale ḑiaristică. (In casulŭ unui timpŭ nefavorabilŭ petrecerea se va ţiné în „Hotelŭ la Husariu.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Kronstadt, 20 Iulie. Erĭ după amédŭ la 2 óre sosì aicĭ *Ţarulŭ Rusiei* pe yachtulŭ *„Alexandra“*. In acelaşŭ timpŭ se ivì pe orisontŭ *escadra germană* şi se întêlnì cu *flota ruséscă*. Tóte corăbiile desfăşură bandierile lorŭ şi toţĭ mateloţii erau la postŭ. *Impĕratulŭ Wilhelm*, îmbrăcatŭ în uniformă de oficerŭ superiorŭ de marină rusescŭ salutà în modŭ amicabilŭ pe mateloţĭ, carĭ rĕspunseră cu urale sgomotóse. Flota germană rĕspunse la împuşcăturile de salutŭ ale flotei rusescĭ şi desfăşurà bandiera ruséscă.

La 4½ d. a. yachtulŭ împĕrătescŭ *„Hohenzollern“* întrà în portŭ, unde o mulţime nenumĕrată de ómenĭ salutà cu entusiasmŭ pe împĕratulŭ germanŭ. Împĕratulŭ mulţămì şi după ce yachtulŭ sosì la loculŭ de ancorare, urmară din nou împuşcăturĭ de salutŭ ale corăbiilorŭ rusescĭ postate acolo.

După acésta urmà întêlnirea celorŭ doui împĕraţĭ.

Peterhof, 20 Iulie. După salutare împĕraţii porniră pe yachtulŭ „Alexandru“ la podulŭ de debarcare de aicĭ. Impĕratulŭ Germaniei scoborî mai întâiu din yachtŭ şi merse cu paşĭ grăbiţĭ spre împĕrătésa Rusiei, care aştepta pe podŭ. Wilhelm sĕrutà mâna împĕrătesei russe. Sosindŭ pe podulŭ de debarcare şi Ţarulŭ, împĕrătésa salutà pe amêndoi împĕraţii de binevenire. După ce împĕratulŭ Wilhelm trecù pe dinaintea frontului companiei de onóre, Majestăţile lorŭ se suiră în trăsurile de curte şi plecară la castelulŭ de véră alŭ Ţarului. În trăsura cea dintâiu se aflau cei doi împĕraţĭ şi împĕrătésa, ér în trăsura a doua se urcară prinţulŭ Henricŭ alŭ Germaniei cu marele duce moştenitorŭ. Atâtŭ la debarcare câtŭ şi pe drumulŭ ce l'au traversatŭ cu trăsurile, Majestăţile lorŭ au fostŭ salutate în modŭ entusiasticŭ de către poporaţiunea forte numĕrósă.

Berlinŭ, 20 Iulie. Faţă cu întrevederea de astăḑĭ cercurile oficiale de aicĭ observă atitudinea cea mai reservată. Foile de séră vorbescŭ cu cea mai mare obiectivitate, dér suntŭ departe de a desvolta părerĭ influinţate de pesimismŭ cu privire la situaţia generală internaţională.

Viena, 20 Iulie. Comandantulŭ de corpŭ din Graz felzeugmaisterulŭ Khun a fostŭ pusŭ în disponibilitate printr'unŭ autografŭ împĕrătescŭ. In acestŭ autografŭ se ḑice: „necesitatea de a se îndeplinì pregătirile armatei mele pretinde ca postulŭ celŭ ocupĭ d-ta sĕ fiă ocupatŭ de altulŭ.“

DIVERSE.

In potriva arsurilorŭ. — Pentru a împuţina durerile pricinuite de diferite arsurĭ, trebue a le feri de contactulŭ cu aerulŭ, isolându-le prin uloiurĭ séu untdelemnurĭ cu care se ungŭ arsurele. Foile flórei de crinŭ, ţinute în sticle cu gâtulŭ largŭ, în untdelemnŭ bunŭ de masline, puse pe arsurĭ, nu numai că facŭ de încetéză durerea, dér le şi vindecă. Când Crinii suntŭ înfloriţĭ, fiecine 'şĭ póte face mica sa provisiune de asemenea untŭ de Crinĭ, care e mai bunŭ contra arsurelorŭ chiar ca balsamulŭ de Canada şi a altorŭ linimente oleo-calcarose. D'asemenea se póte potoli şi vindeca repede orĭ-ce arsură la degete, décă se înmóie, câtŭ de desŭ, în apă caldă (nu ferbinte). — („Gaz. Săt“.)

Scolile în Europa. S'au numĕratŭ scolile din Europa şi s'a constatatŭ, că Francia are 71,000 scolĭ cu 5 milióne scolarĭ, Germania 60,000 cu 6 milióne şcolarĭ, Englitera 58.000 cu 3 milióne; Austro-Ungaria 26,000 cu 3 milióne, Spania 29,000 cu 2 milióne, ér Rusia are 32,000 scolĭ cu unŭ milionŭ şcolarĭ şi din întréga ei populaţiune numai 10 la sută primescŭ instrucţiune. Irlanda n'are nicĭ o scólă şi totuşĭ cei 70 mii locuitorĭ ai ei sciu toţĭ carte, căcĭ acolo fie-care părinte este şi învĕţătorŭ şi unŭ administratorŭ veghiază cu severitate ca toţĭ copii sĕ fie instruiţĭ, pentru care scopŭ celŭ puţinŭ odată pe anŭ vine şi esamineză orĭ ce localitate.

O nouă călĕtoriă. Aeronautulŭ francesŭ, Iovis, a proiectatŭ a trece cu balonulŭ peste oceanulŭ atlanticŭ şi a debarca în America. Spre scopulŭ acesta elŭ construéză unŭ balonŭ deosebitŭ, numitŭ „L'Atlantique“ (atlanticulŭ). Mărimea balonului e 25,000 metri cub. şi are o greutate de 2000 Klgr. Balonulŭ e provĕḑutŭ cu o luntre astfelŭ întocmită, încâtŭ pericolulŭ se póte încungiura şi la casŭ când ar cădé în mare. Incălḑirea internă se face cu ajutorulŭ lampei lui Davis. Călĕtoria din Francia până în America se va sĕvârşi în timpŭ de trei ḑile. Pe Iovis îlŭ însoţesce aeronauta Malet, scriitorulŭ Paulŭ Aréne, architectulŭ Charpentier şi unŭ matrozŭ

Luptă de vulturĭ şi cocostârcĭ. Prefectulŭ din Têrnova încunosciinţà pe guvernŭ despre unŭ miraculosŭ rĕsboiu de paserĭ ce s'a petrecutŭ Joia trecută susŭ în atmosferă lângă Têrnova. Deja desŭ de diminéţă în asta ḑi se vedea venindŭ dela ostŭ unŭ însemnatŭ numĕr de vulturĭ, cam două sute, luându-şĭ sborulŭ spre vechia cetate a Ţarilorŭ, şi îndată după aceea negrii regĭ ai paserilor încunjurară dealurile Iantrei. Multă lume privea la acéstă scenă, dér câte-va ore mai târḑiu, când vre-o 300 de cocostârcĭ carĭ veneau despre nordŭ-ostŭ năvăliră asupra cetei vulturilorŭ, mulţimea privitorilorŭ crescù. Puţinŭ după asta sĕ părù ca şi când vulturii şi cocostêrcii arŭ voi sĕ stea pe locŭ şi sĕ facă recunóscere asupra posiţiei şi puterilorŭ lorŭ. Apoi se repeḑiră unii asupra altora în colóne cu mare furiă. O înfricoşată luptă se încinse. Aci se vedeau cocostêrcĭ, aci vulturĭ căḑêndŭ ca victime pe pămêntŭ şi după unŭ duelŭ de o oră, rărindu-se şirele ambelor părţĭ, lupta încetà. Inpenaţii luptătorĭ se retraseră apoi în direcţiunĭ opuse şi după ce se întăriră puţinŭ, apărură din nou pe câmpulŭ de luptă. După o cercetare minuţiósă, aprópe 200 de victime din ambele părţĭ căḑură în acéstă luptă. Guvernulŭ dĕdù prefectului ordinŭ sĕ se cerceteze pe délurĭ ca sĕ se scie numĕrulŭ vulturilorŭ şi alŭ cocostêrcilorŭ căḑuţĭ în astă luptă şi mai alesŭ sĕ se scie carĭ dintre ei au eşitŭ învingĕtorĭ.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 5 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	91—	92.—
Renta rom. amort. 5%	92.½	93.—
Renta convert. 6%	90.—	90.½
Impr. oraş. Buc. 10 fr.	37.—	42. –
Credit fonc. rural 7%	106.¾	107.½
„ „ „ 5%	92.¼	92.¾
„ „ urban 7%	105.½	106·—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
Banca naţ. a Rom. 500 Lei.	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	220.—	225.—
Aurŭ contra bilete de bancă	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ.	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ séu bilete	16.—	16.¾
Florinŭ valóre austriacă	2.01	2.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 18 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	117.—	„	118.
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		
Bonurĭ croato-slavone				104.—

Cursulŭ la bursa de Viena

din 19 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.40
Renta de hârtiă 5%	89.35
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.75
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Ţimişŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.90
Napoleon-d'orĭ	9.90
Mărcĭ 100 imp. germane	61.17½
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.75
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.60
Renta de hârtiă austriacă	81.05
Renta de argintŭ austriacă	82.30
Renta de aurŭ austriacă	112.20
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare	872.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	303.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	310.—

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Prin pădure după ea
Păn' şi urma i-o perdea!...
. . . .
Dér pe-a aicea cum fugea
De odată se trezea
Că naintea lui perea
Tótă marea de pădure
Ce nicĭ n'a vĕḑutŭ sĕcure.
Eară dênsulŭ se treza
Apoi frate cumcă sta
Pe-unŭ câmpŭ mândru înfloritŭ
Ce-'n poveştĭ e povestitŭ,
Şi 'naintea lui era
O căsuţă mititea.
Ear din casă ese-o babă
Urîtă, mică şi slabă
Ce de elŭ s'apropià
Şi aşa îlŭ întrebà:
— „Cine eştĭ?... de-unde-ai venitŭ?
„Pe-aicĭ cum ai rĕtăcitŭ
„Şi ce cauţĭ în astă parte
„Chiar acum în timpŭ de nópte?...“
Ear voinicu-i ḑice-'n grabă:
— „Cautŭ o căprióră dragă,
„După care am umblatŭ
„Ḑiua tótă-am alergatŭ
„Şi-acum étă o-am perdutŭ.
„Nu cumva o-ai vĕḑutŭ?...“
— „Ba da! şĭ-o cunoscŭ prea bine
„Mai bine şi decâtŭ tine — —“
Ear o mică căţĕluşă
Ce stĕtea pe pragŭ în uşă
Aşa tare că lătra
Câtŭ voiniculŭ n'auḑa
Că ce baba-i povestea...
— „Tacĭ mĕi câne blăstămatŭ
„Căcĭ de locŭ te vĕdŭ puşcatŭ!...“
Ḑise dênsulŭ mĕniosŭ
Celui câne pĕcătosŭ.
Baba când îlŭ auḑea
De mâniă se umplea
Şi spre june-aşa striga:
— „Ce? a ta săgeată-uşóră
„Alŭ meu câne sĕ-'lŭ omóră?...
„Mai bine tu vei peri!...“
Ḑisĕ, — şi se repeḑì
Cu-o smuceauă de nuia
Ce în mână o avea:
Cu nuiaua-'lŭ atingea
Şi-'lŭ făcù atuncĭ îndată
Fără graiu unŭ stanŭ de petră!...
. . . .
Inzadarŭ a s'a frumósă
Ilŭ totŭ aştepta acasă
Căcĭ elŭ nu mai întorcea!...
Ea amarŭ se necăjea
Şi'n durere-aşa striga:
— „Câtŭ va fi lumea sub sóre
„Bate-o Dómne vênătóre
„Pe pămêntŭ sĕ nu mai fiă
„De ea sĕ nu se mai scie!
„Că mâncà pe soţulŭ meu,
„Dragulŭ meu, iubitulŭ meu!...
. . . .
„Sciamŭ eu că nu-i a bine
„Acea frică mare-'n mine,
„Dér elŭ nu mĕ ascultà
„Ci aicea mĕ lăsà!...
. . . .

(Va urma.)

No. 2176—1888.

CONCURSŬ.

La gimnasiulŭ gr. cat. din Blașiu a devenitŭ în vacanță catedra de profesorŭ pentru desemnŭ cu beneficiulŭ anualŭ de 600 fl. v. a.

Decĭ prin acésta se escrie concursŭ la catedra numită cu terminulŭ până la 15 Augustŭ st. n. a. c.

Doritorii de a ocupa acéstă catedră trebue sĕ alăture la concursŭ actele următóre:

1. Atestatŭ de botezŭ.
2. Documentŭ publicŭ despre cualificațiune în acéstă specialitate, cerută prin articlulŭ de lege XXX ex 1883.
3. Documentŭ despre praxa în acéstă artă liberală la cutare institutŭ publicŭ.
4. Atestatŭ oficiosŭ despre purtare. Și
5. Fiindcă în gimnasiu limba de propunere este cea română, așa se recere, ca concurenții sĕ dovedéscă, cumcă posedŭ deplinŭ limba română în vorbire și în scriere.

Concursele însoțite de documentele specificate sĕ se presente consistoriului subsemnatŭ până la terminulŭ mai susŭ indicatŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 7 Iuliu 1888.

102.3—3 **Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat.**

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după améḑĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după améḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.